

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1103/2025-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Nevenke Baran, sutkinje izjaviteljice i Radovana Raduke, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom META SOLUTION d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Ulica Franje Miličevića 45, OIB: 83151931623, odlučujući o žalbi zastupnika po zakonu dužnika do otvaranja stečajnog postupka Jozе Šarića iz Zagreba, Novoselečki put 89C, OIB: 57218577979, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o. u Zagrebu, Frangeša Mihanovića 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-318/2023-91 od 3. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 22. travnja 2025.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba zastupnika po zakonu dužnika do otvaranja stečajnog postupka Jozе Šarića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-318/2023-91 od 3. veljače 2025.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev predlagatelja stečaja Hrvatska poštanska banka d.d. za naknadom troška drugostupanjskog postupka u iznosu od 26.917,10 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud otvorio stečajni postupak nad dužnikom Meta Solution d.o.o. iz Zagreba, Ulica Franje Miličevića 45, OIB: 83151931623 (točka I. izreke rješenja), za stečajnog upravitelja je imenovao Sandru Gregorić Jelinek iz Zagreba, Klenovac 5, OIB: 76527594917 (točka II. izreke rješenja), odredio da je stečajni postupak otvoren 3. veljače 2025. u 11,00 sati kad je to rješenje objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča prvostupanjskog suda (točka III. izreke rješenja) te pozvao vjerovnike stečajnog dužnika da u roku od 60 dana od objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča prijave stečajnom upravitelju svoje tražbine u dva primjerka s ispravama iz kojih tražbina proizlazi odnosno kojima se dokazuje i dokazom o uplati sudske pristojbe (točka IV. izreke rješenja). Istim rješenjem prvostupanjski je sud pozvao razlučne i izlučne vjerovnike da u roku od 60 dana od dana objave rješenja na

mrežnoj stranici e-Oglasna ploča prvostupanjskog suda podneskom obavijeste stečajnog upravitelja o postojanju svog razlučnog ili izlučnog prava (točka V. izreke rješenja), pozvao dužnike stečajnog dužnika da bez odgode ispunjavaju svoje obveze (točka VI. izreke rješenja) i odredio vrijeme i mjesto održavanja ispitnog i izvještajnog ročišta (točka VII. i VIII. izreke rješenja). Tako je sud prvog stupnja riješio jer je nakon provedenog prethodnog postupka, a osobito nakon provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja po sudskom vještaku Vještačenja Živković d.o.o. (u čije ime je vještačenje proveo vještak Ljerka Živković) ocijenio da kod stečajnog dužnika postoje stečajni razlozi prezaduženosti i nesposobnosti za plaćanje, a k tome prvostupanjski je sud ocijenio da predlagatelj stečaja Hrvatska poštanska banka d.d. ima potraživanje prema dužniku (njegovu pravnom predniku Meta Nekretnine d.o.o.) po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 kojeg je s predlagateljem sklopio prednik dužnika u svojstvu jamca platca, a pri tome činjenica što obveza u iznosu od 2.040.829,23 EUR nije evidentirana u poslovnim knjigama dužnika te što dužnik vodi postupke radi utvrđenja ništetnim Ugovora o kreditu broj 500894 (oba postupka se vode pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1388/22 i P-1178/23 - ranije P-921/15, te su oba postupka u prekidu) nije odlučna za osnovanost dužnikova osporavanja postojanja tog predlagateljeva potraživanja.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio Jozo Šarić kao osoba koja je po zakonu bila ovlaštena za zastupanje dužnika do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka. Žalitelj rješenje pobija iz svih žalbenih razloga. Predlagatelj je tijekom postupka navodio da prema dužniku ima dospjelo nepodmireno potraživanje u iznosu od sveukupno 2.040.829,23 EUR, dok je dužnik tijekom postupka isticao da je isključivi predlagateljov cilj pokretanja ovog postupka prestanak postojanja dužnika jer se između njih vodi više sudskih postupaka koje predlagatelj želi okončati provođenjem ovog postupka. Žalitelj osporava aktivnu legitimaciju predlagatelja jer predlagatelj navodi da ima tražbinu prema dužniku („protustranci”) po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama broj ovjere OV-18524/2007 te pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/15 od 23. siječnja 2020. U odnosu na dio navodne tražbine po osnovi pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/15 od 23. siječnja 2020., žalitelj ističe da je podneskom od 28. travnja 2023. ukazao da je navedena presuda u dijelu u kojem se odnosila na dužnika ukinuta odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1607/2020-6, a što je potvrđeno i izvješćem privremene stečajne upraviteljice. O toj činjenici prvostupanjski sud nije dao nikakve razloge. U odnosu na dio tražbine po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama broj ovjere OV-18524/2007, privremena stečajna upraviteljica je u izvješću navela da se o spornom jamstvu vodi sudski postupak te vještak ne može utvrditi u kojem iznosu i da li uopće postoji obveza dužnika koja proizlazi iz Ugovora o kreditu broj 500894 od 27. studenoga 2007. i pripadajućih aneksa Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišne knjige od 27. studenoga 2007. Žalitelj smatra da je sud ignorirao u potpunosti izvješće privremene stečajne upraviteljice od 26. lipnja 2023. i dopunu nalaza i mišljenja sudske vještakinje od 2. srpnja 2024. čime je počinio bitnu povredu

odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 6. i 11. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, žalitelj ukazuje da postupci poslovni broj P-1388/22 i P-1178/23 (ranije P-92/15) još uvijek traju, a iz tih predmeta nije utvrdio ništa što bi mu omogućilo da utvrdi postojanje tražbine. Žalitelj smatra da bi predlagatelj svoje tvrdnje morao dokazati do izvjesnosti pa je razvidno da sud odstupa od odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III-1143/2012, U-III-2057/2015 i U-III-4963/2008 i odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-140/12. Žalitelj osporava i utvrđenje suda o postojanju stečajnih razloga jer iz izvještaja privremene stečajne upraviteljice od 26. lipnja 2023. je utvrđeno da kod dužnika nema stečajnih razloga nesposobnosti za plaćanje ili prezaduženosti, a o tome sud ne daje nikakve razloge. Osim toga, sudska vještakinja u dopuni nalaza i mišljenja od 10. rujna 2024. u odnosu na stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje je navela da dužnik ne posjeduje žiro račun, nema dospjelih obveza prema dobavljačima s osnove javnih davanja i slično pa s te osnove ne postoji obveza plaćanja što je na ročištu od 20. siječnja 2025. dopunila navodom da bi stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje postojao u uvjetima kada bi netko treći dužniku ispostavio račun. U odnosu na stečajni razlog prezaduženosti, sudska vještakinja je u dopuni mišljenja od 10. rujna 2024. navela da taj razlog ne postoji te je na ročištu od 20. siječnja 2025. to dopunila na način da bi prezaduženost postojala ako iznos od 1.037.756,30 EUR nije potraživanje dužnika, to jest da se za taj iznos u tom slučaju treba umanjiti imovina dužnika. Dužnik na tom ročištu kao ni tijekom cijelog postupka nije činio spornim da taj iznos (više) nije potraživanje dužnika, no ukazao je na činjenicu da se vodi u poslovnim knjigama dužnika jer se i dalje vodi spor pred sudom o toj tražbini. O tome sud nije dao nikakav osvrt te je time počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 6. i 11. Zakona o parničnom postupku. Zbog navedenog, žalitelj predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijano rješenje na način da odbije prijedlog kao neosnovan i da naloži predlagatelju da dužniku i žalitelju naknadi troškove postupka kao i da naloži predlagatelju da žalitelju naknadi troškove žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 26.917,10 EUR.

2.1. Žalba je dostavljana na odgovor predlagatelju stečaja Hrvatska poštanska banka d.d. (ranije Nova hrvatska banka d.d.). Predlagatelj stečaja u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da se tvrdnja žalitelja da je sud pogrešno utvrdio aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga za otvaranje stečaja nad dužnikom temelji na parcijalnoj i pogrešnoj analizi pobijanog rješenja i izvedenih dokaza. Prvenstveno ističe da nije točna tvrdnja žalitelja da je sud uvidom u spise poslovni broj P-1388/22 i P-1178/23 (ranije P-921/15) samo utvrdio da postupci još uvijek traju. Sud je uvidom u predmetne spise utvrdio da ovršne isprave kojima vjerovnik dokazuje svoju tražbinu i dalje stvaraju pravne učinke i predstavljaju valjanu osnovu za naplatu potraživanja budući da je nesporno da iste nisu ukinute, poništene, preinačene, stavljene izvan snage niti da je na drugi način utvrđeno da bi bile bez učinka, a što je u konkretnom slučaju odlučna činjenica budući da su predmetne ovršne isprave nepobitni dokaz postojanja aktivne legitimacije. Osim toga, argumenti koji govore u prilog postojanja tražbine vjerovnika su ovršne isprave dostavljene od strane vjerovnika i činjenica da ne postoji pravomoćna ili nepravomoćna odluka kojom bi se utvrdilo da predmetne ovršne isprave nisu na snazi. Nadalje, paušalni argumenti dužnika o ništetnosti Ugovora o kreditu broj 500894 su presudom prvostupanjskom

suda poslovni broj P-909/15 utvrđeni neosnovanim jer upravo predmetna pravomoćna odluka, a koja govori u prilog postojanja tražbine vjerovnika je jedini argument koji prvostupanjski sud nije uzeo u obzir prilikom utvrđivanja postoji li tražbina vjerovnika. Predlagatelj stečaja osporava i navode žalitelja o nepostojanju stečajnih razloga. Naime, nesporno je utvrđenje da dužnik raspolaže s imovinom u iznosu od 241.446,25 EUR, već paušalno i neosnovano osporava utvrđenje suda da obveze dužnika iznose 1.050.658,19 EUR pogrešno smatrajući da je obveze dužnika trebalo umanjiti za iznos od 1.037.756,30 EUR jer „... ukoliko se na aktivnoj strani oduzima navedeni iznos iz vrijednosti imovine, tako se i na pasivnoj strani oduzima iz vrijednosti obveza”. Žalitelj u potpunosti zanemaruje temeljna načela vođenja poslovnih knjiga te predlagatelj stečaja smatra da je pored navedenog utvrđenja o visini obveza i imovine koji se temelji na nalazu vještakinje, sud ispravno utvrdio da obveza dužnika treba biti uvećana za iznos tražbine vjerovnika (predlagatelja) jer je „dužnik bio dužan u svojim poslovnim knjigama evidentirati obvezu po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 i to u visini od 2.040.829,23 EUR”. Slijedom navedenog, sud prvog stupnja ispravno utvrđuje da ovršne isprave i dalje stvaraju pravne učinke i predstavljaju valjanu osnovu za naplatu potraživanja, da je dužnik bio dužan u svojim poslovnim knjigama evidentirati tražbinu vjerovnika te da je ostvaren stečajni razlog prezaduženosti jer je imovina dužnika manja od njegovih obveza. Ispravnost utvrđenja prvostupanjskog suda o nesposobnosti dužnika za plaćanje također nije dovedena u pitanje žalbenim navodima koji se svode na neosnovanu tvrdnju da je prvostupanjski sud zaključio da, iako u trenutku izrade nalaza i mišljenja dužnik nije nesposoban za plaćanje, da bi možda bio ako se stanje na neki način promijenilo. Osim toga, dužnik nema otvoren račun i ne obavlja poslovnu djelatnost slijedom čega ne može ispuniti dospjelo potraživanje Hrvatske gospodarske komore, a k tome dužnik ne može ispuniti dospjelu obvezu prema vjerovniku u iznosu od 65.019,89 EUR utvrđenu ovršnom ispravom ishodenom u tijeku prethodnog postupka i to pravomoćnom presudom prvostupanjskog suda poslovni broj P-857/24 od 8. srpnja 2024. (koja je dostavljena uz podnesak vjerovnika od 21. studenoga 2024.). Zbog navedenog, predlagatelj stečaja predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da odbije žalbu žalitelja te da žalitelju naloži da predlagatelju stečaja kao vjerovniku nadoknadi trošak odgovora na žalbu uvećan za zatezne kamate od presuđenja do isplate u iznosu od 26.917,10 EUR.

3. Žalba zastupnika po zakonu dužnika do otvaranja stečajnog postupka Jozе Šarića nije osnovana.

3.1. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u vezi članka 10. Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

4. Prvostupanjski je sud pravilno pobijanim rješenjem otvorio stečajni postupak nad dužnikom Meta Solution d.o.o. jer je nakon provedenog prethodnog postupka u kojem je 7. prosinca 2023. održano ročište radi očitovanja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka i u kojem je 10. lipnja 2024. i (dodatno) 20. siječnja 2025. održano ročište radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka ocijenio da kod dužnika postoje oba stečajna razloga - nesposobnost za plaćanje i prezaduženost. Osim toga, prvostupanjski je sud utvrdio da stečajni dužnikuguje predlagatelju stečaja Hrvatska poštanska banka d.d. po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 iznos od 2.040.829,23 EUR, neovisno o tome što ta tražbina nije evidentirana u dužnikovim poslovnim knjigama.

5. Odredbom članka 5. stavka 1. Stečajnog zakona je propisano da se stečajni postupak može otvoriti ako sud utvrdi postojanje stečajnog razloga, a prema stavku 2. tog članka Stečajnog zakona stečajni razlozi su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost. Nadalje, prema članku 6. stavku 1. Stečajnog zakona nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze (...), dok je člankom 7. stavkom 1. tog Zakona propisano da prezaduženost postoji ako je imovina dužnika pravne osobe manja od postojećih obveza.

6. Iz provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja po sudskom vještaku Vještačenja Živković (u čije ime je vještačenje proveo sudski vještak Ljerka Živković) prvostupanjski je sud pravilno utvrdio da ukupna imovina stečajnog dužnika iznosi 241.446,25 EUR. Naime, premda je u dopunskom nalazu i mišljenju vještaka od 9. listopada 2024. sudski vještak ocijenio da imovina s kojom raspolaže stečajni dužnik u vrijednosti od 1.279.202,55 EUR (str. 778. spisa), dio te imovine u iznosu od 1.037.756,30 EUR je imovina društva Tona Betona d.o.o. koje je osnovano podjelom prednika dužnika Meta Nekretnine d.o.o. i to podjelom odvajanja s osnivanjem kojom je osnovano društvo Tona Betona d.o.o. te je planom podjele u imovinu tog društva ušla navedena imovina prednika stečajnog dužnika. Prema tome, premda je sudski vještak Ljerka Živković na (drugom) ročištu radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka od 20. siječnja 2025. na str. 994. spisa navela da je ili kod društva Tona Betona d.o.o. knjiženje neispravno i netočno, ili kod stečajnog dužnika ili su oba društva neispravno i netočno knjižila potraživanja, tražbina po osnovi rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-870/17 od 16. svibnja 2017. je prenesena sa stečajnog dužnika (zapravo, s njegova pravnog prednika Meta Nekretnine d.o.o.) na Tona Betona d.o.o.; uostalom, na upit suda dužniku je li potraživanje po osnovi sudske odluke poslovni broj GŽ Ovr-870/17 preneseno na trgovačko društvo Tona Betona d.o.o., dužnik je na tom ročištu odgovorio potvrdno (str. 995. spisa).

6.1. Nadalje, obveze stečajnog dužnika na dan 31. srpnja 2024. su prema II. dopuni nalaza i mišljenja vještaka od 9. listopada 2024. iznosile 1.050.345,21 EUR (str. 779. spisa), a to utvrđenje sudske odluke stečajni dužnik nije osporio niti u svom podnesku od 18. siječnja 2025. kojim se očitovao na tu dopunu nalaza i mišljenja (str. 992. spisa), niti na ročištu od 20. siječnja 2025. nego je na tom ročištu samo naveo da „u odnosu na tu tražbinu u poslovnim knjigama dužnika na strani pasive postoje iskazane obveze, a koje je sudska vještakinja prikazala na str. 9. II Dopune u ukupnom iznosu od 874.156,34 EUR te 401.484,14 EUR, a ukoliko sudska

vještakinja smatra da predmetnu tražbinu ne treba knjižiti kao imovinu dužnika tada ni na pasivnoj strani ne treba knjižiti navedene iznose" (str. 994.-995. spisa). Prema tome, iako su prema bruto bilanci dužnika na dan 31. srpnja 2024. obveze dužnika iznosile ukupno 1.291.294,60 EUR, a sudski vještak je napravio korekciju tih obveza na navedeni datum u iznosu od 1.050.658,19 EUR, nesporno je da dužnikove obveze iznose (barem) taj potonji iznos - ovo stoga jer prema II. dopuni nalaza i mišljenja vještaka u navedeni iznos nije uzeto u obzir potraživanje predlagatelja stečaja po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 od 27. studenoga 2007. u iznosu od 2.040.829,23 EUR, kao ni njegovo potraživanje u iznosu od 65.019,89 EUR po osnovi presude (zapravo, rješenja o troškovima postupka koje je sadržano u presudi) Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-857/24 od 8. srpnja 2024. (str. 823.-836. spisa), a koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3339/2024 od 24. rujna 2024. (str. 839.-844. spisa), na što je na ročištu od 20. siječnja 2025. osnovano ukazao predlagatelj stečaja (str. 995. spisa).

6.2. Slijedom navedenog, budući da imovina stečajnog dužnika iznosi 241.446,25 EUR, a njegove obveze su (barem) u iznosu od 1.050.658,19 EUR, to na strani stečajnog dužnika postoji stečajni razlog prezaduženost iz članka 7. stavka 1. Stečajnog zakona budući da je njegova imovina manja od postojećih obveza, a što je pravilno ocijenio prvostupanjski sud u točki 20.2. obrazloženja pobijanog rješenja (str. 6. tog rješenja odnosno str. 1006. spisa).

7. Međutim, premda je za otvaranje stečajnog postupka dovoljno da postoji samo jedan stečajni razlog, u konkretnom predmetu prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da kod dužnika postoji i stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje budući da stečajni dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze. Naime, iako u konkretnom predmetu sud nije mogao ispitivati postojanje zakonske presumpcije za postojanje tog razloga u smislu članka 6. stavka 4. u vezi stavka 2. točke 1. Stečajnog zakona jer stečajni dužnik nema otvoren račun, stečajni dužnik ne obavlja bilo kakvu poslovnu djelatnost. Upravo zbog toga, prvostupanjski je sud zaključkom poslovni broj St-318/23-60 od 10. lipnja 2024. (str. 583.-584. spisa) naložio Hrvatskoj gospodarskoj komori da dostavi podatak o tome ima li stečajni dužnik ili njegovi pravni prednici (Meta Nekretnine d.o.o. i Solution Flach d.o.o.) evidentiranih dospjelih potraživanja po osnovi članarine, a Hrvatska gospodarska komora je dopisom od 21. lipnja 2024. (str. 590.-593. spisa) obavijestila sud da prednik dužnika Meta Nekretnine d.o.o. po osnovi članarine duguje Hrvatskoj gospodarskoj komori iznos od 306,35 EUR. Prema tome, upravo zbog toga što stečajni dužnik (njegov pravni prednik) ima dospjelo dugovanje prema Hrvatskoj gospodarskoj komori, zatim da dužnik nema otvoren račun (pa stoga Hrvatska gospodarska komora ne može namiriti svoje potraživanje zapljenom i prijenosom novčanih sredstava dužnika s njegova računa) te da dužnik ne obavlja poslovnu djelatnost, to je očito da on ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze, a što predstavlja stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje iz članka 6. stavka 1. (rečenica 1.) Stečajnog zakona.

7.1. Naime, s obzirom na to da je prednik dužnika Meta Nekretnine d.o.o. prestao postojati još 15. rujna 2021. upisom novog društva (ovdje stečajnog dužnika) u sudski registar prema članku 548. stavku 5. Zakona o trgovačkim društvima, to je

očito da je dugovanje prednika dužnika po osnovi članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori nastalo prije tog datuma te je od tada pa do dopisa Hrvatske gospodarske komore od 21. lipnja 2024. prošlo dulje vremensko razdoblje u kojem ta članarina nije podmirena. Osim toga, budući da stečajni dužnik ni tijekom prethodnog postupka nije iznio činjenicu da je to svoje dugovanje podmirio Hrvatskog gospodarskoj komori (nakon tog dopisa Hrvatske gospodarske komore), to je očito da dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele obveze.

8. Nadalje, osim postojanja oba stečajna razloga, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio i da postoji tražbina predlagatelja stečaja prema stečajnom dužniku. Naime, čak neovisno od svih žalbenih razloga žalitelja kojim on osporava postojanje tražbine predlagatelja stečaja prema stečajnom dužniku u iznosu od 2.040.829,23 EUR, predlagatelj stečaja nesporno ima tražbinu prema dužniku u iznosu od 65.019,89 EUR, a koja je utvrđena točkom II. izreke pravomoćne presude (rješenje o parničnom trošku sadržano u presudi) Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-857/2024 od 8. srpnja 2024. (str. 824. spisa). Prema tome, predlagatelj stečaja je nesporno prije otvaranja stečaja ne samo učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine u smislu članka 109. stavka 2. Stečajnog zakona, nego je on prije otvaranja stečaja učinio izvjesnim postojanje barem svoje tražbine u iznosu od 65.019,89 EUR; ovo stoga jer je ta tražbina utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom, dok ni stečajni dužnik ni žalitelj kao njegov zastupnik po zakonu do otvaranja stečajnog postupka ničim nisu dokazali da je ta tražbina (dakle, tražbina u iznosu od 65.019,89 EUR po osnovi dosuđenih troškova parničnog postupka) podmirena predlagatelju stečaja.

8.1. Međutim, neovisno od navedenog, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da stečajni dužnik duguje predlagatelju stečaja i iznos od 2.040.829,23 EUR po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 od 27. studenoga 2007. s pripadajućim aneksima (i Sporazuma od 27. studenoga 2007. kao ovršne isprave). Naime, iako prema II. dopuni nalaza i mišljenja vještaka od 9. listopada 2024. stečajni dužnik to potraživanje nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama, radi se o potraživanju predlagatelja stečaja prema stečajnom dužniku po osnovi jamstva kojeg je prednik dužnika Meta Nekretnine d.o.o. kao jamac platac dalo društvu Feliciter d.o.o., a koje društvo je (također) sada u stečaju (str. 42. spisa); da je navedeno društvo u stečaju, ovaj sud je sukladno odredbi članka 4. Zakona o sudskom registru utvrdio izvršivši uvid u sudski registar za to društvo, a ista činjenica proizlazi i iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-101/21-25 od 6. rujna 2022. kojim je nad tim društvom otvoren stečaj (str. 700.-709. spisa). Nadalje, premda se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vode postupci poslovni broj P-1388/22 i P-1178/23 (ranije P-921/15) radi utvrđenja ništetnim Ugovora o kreditu broj 500894 (s time da prvostupanjski sud izvršio uvid u oba ta postupka i utvrdio da su oni u prekidu), navedeni ugovor nije ukinut, poništen, preinačen, stavljen izvan snage ili na bilo koji drugi način nije utvrđeno da je bez učinka, a što u odgovoru na žalbu osnovano ukazuje predlagatelj stečaja. Štoviše, premda je trgovačko društvo Feliciter d.o.o. (koje je bilo korisnik kredita i dužnik po tom ugovoru o kreditu) vodilo spor protiv pravnog prednika predlagatelja stečaja Sperbank d.d. radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kreditu broj 500894 od 27. studenoga 2007., presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/15 od 23. siječnja 2020. taj je tužbeni zahtjev odbijen (str. 64.-80. spisa), a ta je presuda postala pravomoćna budući da je ista potvrđena

presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1607/2020-6 od 15. veljače 2022. (navedena prvostupanjska presuda je samo u odnosu na odluku o troškovima postupka djelomično ukinuta i to bez vraćanja na ponovan postupak, a što je vidljivo iz te presude sa str. 972.-979. spisa).

8.2. Osim toga, iz tužbe (ovdje, stečajnog dužnika) u predmetu poslovni broj P-1388/22 sa str. 846.-870. spisa proizlazi da stečajni dužnik - tužitelj smatra da su Ugovor o kreditu broj 500894 od 27. listopada 2007. s aneksima tog ugovora i Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama ništetni u smislu članka 49. u vezi članka 41. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima jer ih je (ovdje) žalitelj Jozo Šarić sklopio kao direktor Felicitera d.o.o., kao fizička osoba u svoje ime i račun i kao direktor Meta Nekretnine d.o.o. u ime i za račun navedenog društva. Međutim, iz obrazloženja presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-909/15 od 23. siječnja 2020. jasno proizlazi da Feliciter d.o.o. u tom pravnom poslu nastupao na istoj ugovornoj strani s Meta Nekretnine d.o.o. i Jozom Šarićem (kao i s još dva založna dužnika), dok je na drugoj ugovornoj strani bio pravni prednik predlagatelja stečaja kao kreditor (na primjer, str. 12. obrazloženja te presude; str. 300. spisa) pa se zato ne radi o sklapanju ugovora sa samim sobom u smislu navedenih odredaba Zakona o trgovačkim društvima. Jednako tako, uvidom u tužbu sa str. 317.-324. spisa koju su prvostupanjskom sudu podnijeli pravni prednik dužnika Meta Nekretnine d.o.o. i (ovdje) žalitelj, a koji je postupak pokrenut pod poslovnim brojem P-921/15 također proizlazi da tužitelji u tom predmetu smatraju da su ništetni ugovor o kreditu s aneksima i Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama iz razloga jer su protivni odredbama članka 49. u vezi članka 41. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima. Prema tome, iako su prekidu parnični predmeti u koje je prvostupanjski sud izvršio uvid (poslovni broj P-1388/22 i P-1178/23, ranije P-921/15), očito je da je u njima činjenična osnova tužbe identična kao i u predmetu poslovni broj P-909/15 u kojem je prvostupanjski sud presudom od 23. siječnja 2020. zauzeo pravno shvaćanje da se ne radi o ništetnim pravnim poslovima, a ta je presuda potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1607/2020-6 od 15. veljače 2022. u kojoj je drugostupanjski sud prihvatio pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da se ne radi o ništetnim poslovima (osobito točke 18.-20. obrazloženja te presude; str. 5.-6. te presude odnosno str. 976.-977. spisa). Upravo zbog navedenog, mišljenje je ovog suda da žalitelj neosnovano smatra da je pozivanjem stečajnog dužnika na te parnične postupke tijekom prethodnog stečajnog postupka stečajni dužnik uspješno osporio utvrđenje prvostupanjskog suda o postojanju tražbine predlagatelja stečaja.

8.3. Nadalje, pravni prednik stečajnog dužnika Meta Nekretnine d.o.o. se za potraživanje korisnika kredita Feliciter d.o.o. pravnom predniku predlagatelja stečaja obvezao kao jamac platac ispuniti obvezu glavnog dužnika u smislu članka 111. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima, a ni stečajni dužnik tijekom prethodnog stečajnog postupka nije iznio činjenicu da je korisnik kredita Feliciter d.o.o. prije otvaranja stečaja nad tim društvom podmirio predlagatelju stečaja tražbinu po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 od 27. studenoga 2007. s pripadajućim aneksima (i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 27. studenoga 2007.). Jednako tako, stečajni dužnik nije iznio

činjenicu da je on (i/ili žalitelj) podmirio tražbinu predlagatelja stečaja po osnovi jamstva iz Ugovora o kreditu s pripadajućim aneksima i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 27. studenoga 2007. kao ovršne isprave (članak 5. tog Sporazuma sa str. 57. spisa). Slijedom navedenog, sama činjenica da stečajni dužnik navedenu obvezu prema predlagatelju stečaja nije unio u svoje poslovne knjige ne utječe na postojanje tražbine predlagatelja stečaja prema stečajnom dužniku i to u visini od 2.040.829,23 EUR.

9. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbi članka 128. stavka 6. (iako je to učinio nakon proteka roka propisanog tom zakonskom odredbom, no to u konkretnom predmetu ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja) i članka 129. Stečajnog zakona donio pobijano rješenje, pa je stoga žalbu zastupnika po zakonu dužnika do otvaranja stečajnog postupka Jozе Šarića valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, a na temelju odredbe članka 380. stavka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

10. Zahtjev predlagatelja stečaja za naknadom troška žalbenog postupka je valjalo odbiti kao neosnovan jer, kako je to navedeno i u odluci ovog suda poslovni broj PŽ-2943/2023-2 od 7. studenoga 2023. sa str. 379.-384. spisa, prema članku 20. Stečajnog zakona svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka (osim ako Stečajnim zakonom nije drugačije određeno, što ovdje nije slučaj).

Zagreb, 22. travnja 2025.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-30876-5e104**

Kontrolni broj: **0c110-4d416-24112**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.